

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60

18 декември 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/C 437/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/C 437/02 Дело C-389/15: Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори по преразгледаната Лисабонска спогодба за наименованията за произход и географските указания — Член 3, параграф 1 ДФЕС — Изключителна компетентност на Съюза — Обща търговска политика — Член 207, параграф 1 ДФЕС — Търговски аспекти на интелектуалната собственост) 2

2017/C 437/03 Дело C-467/15 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 25 октомври 2017 г. — Европейска комисия/Италианска република (Обжалване — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Италианската република на млекопроизводителите — Схема за помощ, свързана с плащането на налога в сектора на млякото и млечните продукти — Условно решение — Решение, прието от Съвета на Европейския съюз въз основа на член 108, параграф 2, трета алинея ДФЕС — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Член 1, букви б) и в) — Съществуваща помощ — Нова помощ — Понятия — Изменение на съществуваща помощ в нарушение на условие, гарантиращо съвместимостта на помощта с вътрешния пазар) 3

2017/C 437/04 Съединени дела C-593/15 P и C-594/15 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 25 октомври 2017 г. — Словацка република/Европейска комисия (Обжалване — Собствени ресурси на Европейския съюз — Решение 2007/436/ЕО — Финансова отговорност на държавите членки — Загуба на някои вносни мита — Задължение да се изплати на Европейската комисия сума в размер, съответстващ на загубата — Жалба за отмяна — Допустимост — Писмо на Европейската комисия — Понятие за обжалваем акт) 3

2017/C 437/05	Дело C-599/15 P: Решение на Съда (четвърти състав) от 25 октомври 2017 г. — Румъния/Европейска комисия („Обжалване — Собствени ресурси на Европейския съюз — Решение 2007/436/ЕО — Финансова отговорност на държавите членки — Загуба на някои вносни мита — Задължение да се изплати на Европейската комисия сума в размер, съответстващ на загубата — Жалба за отмяна — Допустимост — Писмо на Европейската комисия — Понятие за обжалваем акт)	4
2017/C 437/06	Дело C-650/15 P: Решение на Съда (първи състав) от 25 октомври 2017 г. — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Европейска агенция по химикалите, Кралство Нидерландия, Европейска комисия (Обжалване — Регламент (ЕО) № 1907/2006 (REACH) — Член 57 — Вещества, пораждащи сериозно безпокойство — Идентифициране — Член 2, параграф 8, буква б) — Освобождаване — Член 3, точка 15 — Понятието „междинен продукт“ — Акриламид)	5
2017/C 437/07	Дело C-687/15: Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Заклучения на Съвета на Европейския съюз относно световната конференция по радиосъобщения през 2015 г. на Международния съюз по далекосъобщения — Член 218, параграф 9 ДФЕС — Отклонение от предвидената правна форма — Непосочване на правното основание)	5
2017/C 437/08	Дело C-39/16: Решение на Съда (пети състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Белгия) — Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat (Преюдициално запитване — Корпоративни данъци — Директива 90/435/ЕИО — Член 1, параграф 2 и член 4, параграф 2 — Дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки — Обща система за данъчно облагане — Възможност за приспадане от облагаемата печалба на дружеството майка — Национални разпоредби, чиято цел е да се избегне двойното облагане на разпределяните от дъщерните дружества печалби — Неотчитане на наличието на връзка между лихвите по заеми и финансирането на дяловото участие, от което са изплатени дивиденди)	6
2017/C 437/09	Дело C-90/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Обединено кралство) — The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Освобождаване на доставките на услуги, тясно свързани със спорта — Понятието „спорт“ — Дейност, характеризираща се с физически компонент — Двойков спортен бридж)	7
2017/C 437/10	Дело C-106/16: Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — производство, образувано по искане на POLBUD — WYKONAWSTWO sp. z o.o., в ликвидация (Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Трансгранично преобразуване на дружество — Прехвърляне на седалището по устав без прехвърляне на действителното седалище — Отказ за заличаване от търговския регистър — Национална правна уредба, която изисква за заличаване от търговския регистър прекратяване на дружеството след производство по ликвидация — Приложно поле на свободата на установяване — Ограничение на свободата на установяване — Защита на интересите на кредиторите, на миноритарните съдружници и на работниците и служителите — Борба със злоупотребите)	7
2017/C 437/11	Дело C-195/16: Решение на Съда (втори състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Kehl — Германия) — Наказателно производство срещу I (Преюдициално запитване — Транспорт — Свидетелство за управление — Директива 2006/126/ЕО — Член 2, параграф 1 — Взаимно признаване на свидетелствата за управление — Понятие за свидетелство за управление — Удостоверение за положен изпит за свидетелство за управление (certificat d'examen du permis de conduire (CEPC), което дава право на притежателя си да управлява моторно превозно средство на територията на издалата го държава членка преди връчването на окончателното свидетелство за управление — Положение, при което притежателят на CEPC управлява превозно средство в друга държава членка — Задължение за признаване на CEPC — Санкции, наложени на притежателя на CEPC за управлението на превозно средство извън територията на държавата членка, издала посоченото CEPC — Пропорционалност)	8
2017/C 437/12	Дело C-201/16: Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri (Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Член 27 — Способ за защита — Обхват на съдебния контрол — Член 29 — Срок за осъществяване на прехвърлянето — Неосъществяване на прехвърлянето в определения срок — Задължения на компетентната държава членка — Преминаване на компетентност — Изискване за решение на компетентната държава членка)	9

2017/C 437/13	Дело C-347/16: Решение на Съда (пети състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град (България) — „Българска енергийна борса“ АД (БЕБ)/Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) (Преюдициално запитване — Членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Директива 2009/72/ЕО — Членове 9, 10, 13 и 14 — Регламент (ЕО) № 714/2009 — Член 3 — Регламент (ЕС) № 1227/2011 — Член 2, точка 3 — Регламент (ЕС) 2015/1222 — Член 1, параграф 3 — Сертифициране и определяне на независим преносен оператор — Ограничаване на броя на лицензиантите за пренос на електрическа енергия на територията на страната)	10
2017/C 437/14	Дело C-407/16: Решение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — „Aqua Pro“ SIA/Valsts ierētnumu dienests (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Митнически кодекс на Общността — Член 220, параграф 1 и параграф 2, буква б) — Последващо събиране на вносни или износни сборове — Понятие „вземане под отчет на вносни сборове“ — Решение на компетентния митнически орган — Срок за подаване на молба за възстановяване или опрощаване — Задължение за отнасяне на досието до Европейската комисия — Доказателства при обжалване на решение на компетентния орган на държавата членка на внос)	11
2017/C 437/15	Съединени дела C-454/16 P—C-456/16 P и C-458/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2017 г. — Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)/Европейска комисия (Обжалване — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително налягане — Нарушение на член 101 ДФЕС — Глоби — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Точка 35 — Способност за плащане — Ново искане за намаляване на размера на глобата поради неспособност за плащане — Писмо за отхвърляне — Жалба срещу това писмо — Допустимост)	13
2017/C 437/16	Съединени дела C-457/16 P и C-459/16 P—C-461/16 P: Решение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2017 г. — Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)/Европейска комисия (Обжалване — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително налягане — Нарушение на член 101 ДФЕС — Отговорност на дружеството майка за неправомерното поведение на неговите дъщерни дружества — Понятие „предприятие“ — Улики за наличието на една стопанска единица — Презумпция за действителното упражняване на решаващо влияние — Правоприемство между предприятия — Размер на глобата — Способност за плащане — Условия — Зачитане на правото на защита)	13
2017/C 437/17	Дело C-534/16: Решение на Съда (девети състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BV construct s. r. o. (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Вписване в регистъра на данъчнозадължените по ДДС лица — Национално законодателство, изискващо учредяването на гаранция — Борба срещу измамата — Харта на основните права на Европейския съюз — Свобода на стопанската инициатива — Принцип на недопускане на дискриминация — Принцип „ne bis in idem“ — Принцип за недопускане на прилагане с обратна сила)	14
2017/C 437/18	Дело C-505/17 P: Жалба, подадена на 18 август 2017 г. от Groupe Léa Nature срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 8 юни 2017 г. по дело T-341/13 — Groupe Léa Nature/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	15
2017/C 437/19	Дело C-548/17: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 септември 2017 г. — Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Дело C-552/17: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 септември 2017 г. — Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Дело C-558/17 P: Жалба, подадена на 22 септември 2017 г. от OZ срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 13 юли 2017 г. по дело T-607/16, OZ/Европейска инвестиционна банка	17
2017/C 437/22	Дело C-562/17: Преюдициално запитване от Audiencia Nacional (Испания), постъпило на 25 септември 2017 г. — Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) и Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Дело C-575/17: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 28 септември 2017 г. — Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics	19

2017/C 437/24	Дело C-590/17: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 12 октомври 2017 г. — Henri Pouvin, Marie Dijoux, по мъж Pouvin/Electricité de France (EDF)	20
2017/C 437/25	Дело C-595/17: Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 16 октомври 2017 г. — Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/MJA, в качеството на ликвидатор на eBizcuss.com (eBizcuss)	21
2017/C 437/26	Дело C-596/17: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 16 октомври 2017 г. — Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Дело C-600/17: Преюдициално запитване от Giudice di pace di Roma (Италия), постъпило на 16 октомври 2017 г. — Pina Cipollone/Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Дело C-602/17: Преюдициално запитване от tribunal de première instance de Liège (Белгия), постъпило на 19 октомври 2017 г. — Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/État belge	23
2017/C 437/29	Дело C-603/17: Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom, постъпило на 20 октомври 2017 г. — Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited и др.	24

Общ съд

2017/C 437/30	Дело T-627/15: Решение на Общия съд от 7 ноември 2017 г. — Frame/EUIPO — Bianca-Moden (BIANCALUNA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „BIANCALUNA“ — По-ранна национална фигуративна марка „bianca“ — Процесуална икономия — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Идентичност на стоките — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001])	26
2017/C 437/31	Дело T-628/15: Решение на Общия съд от 7 ноември 2017 г. — Frame/EUIPO — Bianca-Moden (BiancalunA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „BiancalunA“ — Отхвърляне — По-ранна национална фигуративна марка „bianca“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Идентичност на стоките — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001])	26
2017/C 437/32	Дело T-42/16: Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — De Nicola/Съвет и Съд на Европейския съюз (Извъндоговорна отговорност — Публична служба — Персонал на ЕИБ — Директиви относно лазерните терапии — Член 47 от Хартата на основните права — Разумен срок — Неспазване на правилата за справедлив процес — Имуществени вреди — Неимуществена вреда — Искания, предявени от жалбоподателя по висящо пред Съда на публичната служба дело — Частично връщане на делото пред Общия съд)	27
2017/C 437/33	Дело T-99/16: Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — De Nicola/Съд на Европейския съюз (Извъндоговорна отговорност — Публична служба — Персонал на ЕИБ — Психически тормоз — Неспазване на правилата за справедлив процес — Член 47 от Хартата на основните права — Разумен срок — Искания за обезщетение, предявени по висящо пред Съда на публичната служба дело — Частично връщане на делото пред Общия съд)	28

2017/C 437/34	Дело T-144/16: Решение на Общия съд от 7 ноември 2017 г. — Mundipharma/EUIPO — Multipharma (MULTIPHARMA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „MULTIPHARMA“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „MUNDIPHARMA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	29
2017/C 437/35	Дело T-754/16: Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — Oakley/EUIPO — Xuebo Ye (Изображение на елипсовиден силует) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща елипса — Относителни основания за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)	29
2017/C 437/36	Дело T-776/16: Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — Isocell/EUIPO — iCell (iCell.) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „iCell“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Isocell“, по-ранна международна словна марка „Isocell“ и по-ранни международна и национална словни марки „ISOCELL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	30
2017/C 437/37	Дело T-777/16: Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — Isocell/EUIPO — iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „iCell. Insulation Technology Made in Sweden“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Isocell“, по-ранна международна словна марка „Isocell“ и по-ранни международна и национална словни марки „ISOCELL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	31
2017/C 437/38	Дело T-80/17: Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — Steiniger/EUIPO — ista Deutschland (IST) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „IST“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „ISTA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Съответни потребители — Сходство на стоките и услугите — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	31
2017/C 437/39	Дело T-623/17: Жалба, подадена на 11 септември 2017 г. — Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/ЕСП	32
2017/C 437/40	Дело T-657/17: Жалба, подадена на 27 септември 2017 г. — Anabi Blanga/EUIPO — Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Дело T-667/17: Жалба, подадена на 21 септември 2017 г. — Alkarim for Trade and Industry/Съвет	33
2017/C 437/42	Дело T-698/17: Жалба, подадена на 11 октомври 2017 г. — Man Truck & Bus/EUIPO — Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Дело T-703/17: Жалба, подадена на 12 октомври 2017 г. — Кипър/EUIPO — Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Дело T-708/17: Жалба, подадена на 12 октомври 2017 г. — OPS Újpest/Комисия	36
2017/C 437/45	Дело T-709/17: Жалба, подадена на 13 октомври 2017 г. — M-Sansz/Комисия	37
2017/C 437/46	Дело T-710/17: Иск, предявен на/Жалба, подадена на 13 октомври 2017 г. — Lux-Rehab Non-Profit/Комисия	38

2017/C 437/47	Дело T-712/17: Жалба, подадена на 9 октомври 2017 г. — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Дело T-713/17: Жалба, подадена на 14 октомври 2017 г. — Motex/Комисия	40
2017/C 437/49	Дело T-714/17: Жалба, подадена на 10 октомври 2017 г. — Aeris Invest/ЕСП	42
2017/C 437/50	Дело T-97/17: Определение на Общия съд от 25 октомври 2017 г. — Franmax/EUIPO — R. Seelig & Hille (her-bea)	42

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 437/01)

Последна публикация

ОВ С 424, 11.12.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 412, 4.12.2017 г.

ОВ С 402, 27.11.2017 г.

ОВ С 392, 20.11.2017 г.

ОВ С 382, 13.11.2017 г.

ОВ С 374, 6.11.2017 г.

ОВ С 369, 30.10.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-389/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори по преразгледаната Лисабонска спогодба за наименованията за произход и географските указания — Член 3, параграф 1 ДФЕС — Изключителна компетентност на Съюза — Обща търговска политика — Член 207, параграф 1 ДФЕС — Търговски аспекти на интелектуалната собственост)

(2017/С 437/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis и M. Kosjan)

Страна, встъпила в подкрепа на жалбоподателя: Европейски парламент (представители: J. Etienne, A. Neergaard и R. Passos)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Balta и F. Florindo Gijón)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Hedvábná, K. Najmanová, M. Smolek и J. Vlácil), Федерална република Германия (представители: T. Henze и J. Techert), Република Гърция (представител: M. Tassouroulou), Кралство Испания (представители: M. A. Sampol Pucurull), Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda и D. Segoin), Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомаган от S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Унгария (представители: M. Bóga, M. Z. Fehér и G. Kócs), Кралство Нидерландия (представители: M. Bulterman, M. Gijzen и B. Koorman), Република Австрия (представител: C. Pesendorfer), Португалска република (представители: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes и M. L. Duarte), Словашка република (представител: M. Kianička), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: C. Brodie и D. Robertson)

Диспозитив

- 1) Отменя Решение 8512/15 на Съвета от 7 май 2015 година за разрешаване на започването на преговори по преразгледаната Лисабонска спогодба за наименованията за произход и географските указания по отношение на въпросите, попадащи в областта на компетентност на Европейския съюз.
- 2) Запазва последиците на Решение 8512/15 до влизането в сила в разумен срок, който не може да бъде по-дълъг от шест месеца, считано от обявяването на настоящото решение, на решение, прието от Съвета на Европейския съюз на основание членове 207 ДФЕС и 218 ДФЕС.
- 3) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

- 4) Чешката република, Федерална република Германия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Унгария, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Португалската република, Словашката република, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и Парламентът понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 25 октомври 2017 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-467/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Държавни помощи — Помощ, предоставена от Италианската република на лекотпроизводителите — Схема за помощ, свързана с плащането на налога в сектора на млякото и млечните продукти — Условно решение — Решение, прието от Съвета на Европейския съюз въз основа на член 108, параграф 2, трета алинея ДФЕС — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Член 1, букви б) и в) — Съществуваща помощ — Нова помощ — Понятия — Изменение на съществуваща помощ в нарушение на условие, гарантиращо съвместимостта на помощта с вътрешния пазар)

(2017/C 437/03)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Di Vucchi и P. Němečková)

Друга страна в производството: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомаган от S. Fiorentino и P. Grasso)

Диспозитив

- 1) Отменя точки 1, 2 и 4 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 24 юни 2015 г., Италия/Комисия (T-527/13, EU:T:2015:429).
- 2) [Текст, поправен с определение от 21 ноември 2017 г.] Отхвърля жалбата, подадена от Италианската република до Общия съд на Европейския съюз по дело T-527/13.
- 3) Италианската република понася освен собствените си разноски и разноските на Европейската комисията за производството пред първата инстанция и за производството по жалбата.

⁽¹⁾ ОВ С 406, 7.12.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 25 октомври 2017 г. — Словашка република/Европейска комисия

(Съединени дела C-593/15 P и C-594/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Собствени ресурси на Европейския съюз — Решение 2007/436/ЕО — Финансова отговорност на държавите членки — Загуба на някои вносни мита — Задължение да се изплати на Европейската комисия сула в размер, съответстващ на загубата — Жалба за отмяна — Допустимост — Писмо на Европейската комисия — Понятие за обжалваем акт)

(2017/C 437/04)

Език на производството: словашки

Страни

Жалбоподател: Словашка република (представител: V. Ricziová)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan и Z. Malůšková)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Чешка република (представители: М. Smolek, J. Vláčil и Т. Müller), Федерална република Германия (представители: Т. Henze и К. Stranz), Румъния (представители: R.-H. Radu, М. Chicu и А. Wellman)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Словашката република понася наред с направените от нея съдебни разноски и тези на Европейската комисия.
- 3) Чешката република, Федерална република Германия и Румъния понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 25 октомври 2017 г. — Румъния/Европейска комисия
(Дело C-599/15 P) ⁽¹⁾

„Обжалване — Собствени ресурси на Европейския съюз — Решение 2007/436/ЕО — Финансова отговорност на държавите членки — Загуба на някои вносни лиги — Задължение да се изплати на Европейската комисия сума в размер, съответстващ на загубата — Жалба за отмяна — Допустимост — Писмо на Европейската комисия — Понятие за обжалваем акт)

(2017/С 437/05)

Език на производството: румънски

Страни

Жалбоподател: Румъния (представители: R. H. Radu, М. Chicu и А. Wellman)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: G.-D. Balan, А. Caeiros, А. Tokár и Z. Malůšková)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Чешка република (представители: М. Smolek, J. Vláčil и Т. Müller), Федерална република Германия (представители: Т. Henze и К. Stranz), Словашката република (представител: В. Ricziová)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Румъния понася освен направените от нея съдебни разноски и тези на Европейската комисия.
- 3) Чешката република, Федерална република Германия и Словашката република понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 1.2.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 октомври 2017 г. — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS/Европейска агенция по химикалите, Кралство Нидерландия, Европейска комисия

(Дело C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 1907/2006 (REACH) — Член 57 — Вещества, поражащи сериозно безпокойство — Идентифициране — Член 2, параграф 8, буква б) — Освобождаване — Член 3, точка 15 — Понятието „междинен продукт“ — Акриламид)

(2017/C 437/06)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (представители: E. Mullier и R. Cana, avocats, D. Abrahams, Barrister)

Други страни в производството: Европейска агенция по химикалите (представители: M. Heikkilä и M. W. Broere, подпомагани от J. Stuysk и S. Raes, advocaten), Кралство Нидерландия (представители: M. Vulterman и B. Koopman), Европейска комисия (представители: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici и D. Kukovec)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) и SNF SAS да заплатят, освен собствените си съдебни разноски, и тези на Европейската агенция по химикалите (ECHA).
- 3) Кралство Нидерландия и Европейската комисия понасят собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 48, 8.2.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-687/15) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Заключение на Съвета на Европейския съюз относно световната конференция по радиосъобщения през 2015 г. на Международния съюз по далекосъобщения — Член 218, параграф 9 ДФЕС — Отклонение от предвидената правна форма — Непосочване на правното основание)

(2017/C 437/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Nicolae и F. Erlbacher)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: I. Šulce, J.-P. Nix и O. Segnana)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vlácil и M. Hedvábná), Федерална република Германия (представители: T. Henze и K. Stranz), Френска република (представители: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda и D. Colas), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: C. Brodie, M. Holt и D. Robertson, подпомагани от J. Holmes, barrister)

Диспозитив

- 1) Отменя заключенията на Съвета на Европейския съюз относно Световната конференция по радиосъобщения през 2015 г. (WRC-15) на Международния съюз по далекосъобщения (ITU), приети на 26 октомври 2015 г. по време на 3419-та среща на Съвета в Люксембург.
- 2) Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.
- 3) Чешката република, Федерална република Германия, Френската република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 68, 22.2.2016 г.

Решение на Съда (пети състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Белгия) — Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Дело C-39/16) (¹)

(Преюдициално запитване — Корпоративни данъци — Директива 90/435/ЕИО — Член 1, параграф 2 и член 4, параграф 2 — Дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки — Обща система за данъчно облагане — Възможност за приспадане от облагаемата печалба на дружеството майка — Национални разпоредби, чиято цел е да се избегне двойното облагане на разпределяните от дъщерните дружества печалби — Неотчитане на наличието на връзка между лихвите по заем и финансирането на дяловото участие, от което са изплатени дивиденди)

(2017/C 437/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Argenta Spaarbank NV

Ответник: Belgische Staat

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 2 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба като член 198, точка 10° от Кодекса за данъците върху доходите от 1992 г., координиран с Кралски указ от 10 април 1992 г. и потвърден със Закон от 12 юни 1992 г., съгласно която лихвите, платени от дружество майка по заем, не подлежат на приспадане от облагаемата му печалба до размера на вече подлежащите на данъчно приспадане дивиденди от дяловете, които дружеството майка е притежавало в капитала на дъщерни дружества през по-малко от една година, дори и лихвите да не са платени във връзка с финансирането на дяловите участия.

- 2) Член 1, параграф 2 от Директива 90/435 трябва да се тълкува в смисъл, че не позволява на държавите членки да прилагат национална разпоредба като член 198, точка 10° от Кодекса за данъците върху доходите от 1992 г., координиран с Кралски указ от 10 април 1992 г. и потвърден със Закон от 12 юни 1992 г., доколкото тя надхвърля необходимото за предотвратяване на измамите и злоупотребите.

⁽¹⁾ ОВ С 136, 18.4.2016 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Обединено кралство) — The English Bridge Union Limited/ Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-90/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Освобождаване на доставките на услуги, тясно свързани със спорта — Понятието „спорт“ — Дейност, характеризираща се с физически компонент — Двойков спортен бридж)

(2017/C 437/09)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: The English Bridge Union Limited

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Диспозитив

Член 132, параграф 1, буква *м*) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че дейност като двойковия спортен бридж, характеризираща се с физически компонент, който изглежда несъществен, не попада в обхвата на понятието „спорт“ по смисъла на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 145, 25.4.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — производство, образувано по искане на POLBUD — WYKONAWSTWO sp. z o.o., в ликвидация

(Дело C-106/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Трансгранично преобразуване на дружество — Прехвърляне на седалището по устав без прехвърляне на действителното седалище — Отказ за заличаване от търговския регистър — Национална правна уредба, която изисква за заличаване от търговския регистър прекратяване на дружеството след производство по ликвидация — Приложно поле на свободата на установяване — Ограничение на свободата на установяване — Защита на интересите на кредиторите, на миноритарните съдружници и на работниците и служителите — Борба със злоупотребите)

(2017/C 437/10)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страна в главното производство

POLBUD — WYKONAWSTWO sp. z o.o., в ликвидация

Диспозитив

- 1) Членове 49 и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че свободата на установяване се прилага за прехвърлянето на седалището по устав на учредено съгласно правото на една държава членка дружество към територията на друга държава членка с цел преобразуването му в съответствие с изискванията на законодателството на тази друга държава членка в дружество под действието на нейното право без преместване на действителното му седалище.
- 2) Членове 49 и 54 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, която за прехвърлянето на седалището по устав на учредено съгласно правото на една държава членка дружество към територията на друга държава членка с цел преобразуването му в съответствие с изискванията на нейното законодателство в дружество под действието на нейното право изисква ликвидация на първото дружество.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Kehl — Германия) — Наказателно производство срещу I

(Дело C-195/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Транспорт — Свидетелство за управление — Директива 2006/126/ЕО — Член 2, параграф 1 — Взаилно признаване на свидетелствата за управление — Понятие за свидетелство за управление — Удостоверение за положен изпит за свидетелство за управление (certificat d'examen du permis de conduire (CEPC), което дава право на притежателя си да управлява моторно превозно средство на територията на издалата го държава членка преди връчването на окончателното свидетелство за управление — Положение, при което притежателят на CEPC управлява превозно средство в друга държава членка — Задължение за признаване на CEPC — Санкции, наложени на притежателя на CEPC за управлението на превозно средство извън територията на държавата членка, издала посоченото CEPC — Пропорционалност)

(2017/C 437/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Kehl

Страна в главното производство

I

в присъствието на: Staatsanwaltschaft Offenburg

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства, както и членове 18 ДФЕС, 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, по силата на която посочената държава членка може да откаже да признае удостоверение, издадено в друга държава членка, което потвърждава съществуването на право на управление на неговия притежател, когато удостоверението не отговаря на изискванията на предвидения в директивата образец на свидетелство за управление, дори когато притежателят на удостоверението е изпълнил наложените от посочената директива условия за издаването на свидетелство за управление.

- 2) Член 2, параграф 1 от Директива 2006/126, както и членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държава членка да наложи санкция на лице, което, макар да е изпълнило предвидените в тази директива условия за издаването на свидетелство за управление, управлява моторно превозно средство на нейна територия, без да притежава свидетелство за управление в съответствие с изискванията на предвидения в посочената директива образец на свидетелство за управление, и което до издаване на такова свидетелство за управление от друга държава членка може да докаже съществуването на своето право на управление, придобито в посочената друга държава членка, само посредством издадено от нея временно удостоверение, при условие че тази санкция не е непропорционална в сравнение с тежестта на разглежданото деяние. При преценката на сериозността на извършеното от съответното лице нарушение и на тежестта на санкцията, която следва да му се наложи, запитващата юрисдикция следва да вземе предвид като евентуално смекчаващо обстоятелство факта, че съответното лице е придобило в друга държава членка право на управление, удостоверение от наличието на издадено от посочената друга държава членка удостоверение, което преди изтичането на неговия срок на валидност по правило ще бъде заменено по искане на заинтересованото лице със свидетелство за управление в съответствие с изискванията на предвидения в Директива 2006/126 образец на свидетелство за управление. В рамките на своя анализ посочената юрисдикция трябва да разгледа и въпроса в каква степен съответното лице е представлявало реална опасност за пътната безопасност на нейната територия в конкретния случай.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 25 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от
Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri**

(Дело C-201/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Член 27 — Способ за защита — Обхват на съдебния контрол — Член 29 — Срок за осъществяване на прехвърлянето — Неосъществяване на прехвърлянето в определения срок — Задължения на компетентната държава членка — Прелинаване на компетентност — Изискване за решение на компетентната държава членка)

(2017/C 437/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Majid Shiri, известен също с името Madzhdi Shiri

в присъствието на: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Диспозитив

- 1) Член 29, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че ако не се извърши прехвърляне в шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от този регламент, компетентността автоматично прелинава към молещата държава членка, без да е необходимо компетентната държава членка да отхвърли задължението си за поемане на отговорност или за обратно приемане на засегнатото лице.

- 2) Член 27, параграф 1 с оглед на съображение 19 от Регламент № 604/2013 и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че кандидатът за международна закрила следва да разполага с ефективен и бърз способ за защита, който да му позволява да се позове на изтичането на шестмесечния срок по член 29, параграфи 1 и 2 от посочения регламент, настъпило след приеждането на решението за прехвърляне. С признаването от национална правна уредба като разглежданата в главното производство на правото на такъв кандидат да се позове при обжалване на решението за прехвърлянето му на обстоятелства, настъпили след приеждането на това решение, е изпълнено задължението да се предвиди ефективен и бърз способ за защита.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 18.7.2016 г.

Решение на Съда (пети състав състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Административен съд София-град (България) — „Българска енергийна борса“ АД (БЕБ)/Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР)

(Дело C-347/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС — Директива 2009/72/ЕО — Членове 9, 10, 13 и 14 — Регламент (ЕО) № 714/2009 — Член 3 — Регламент (ЕС) № 1227/2011 — Член 2, точка 3 — Регламент (ЕС) 2015/1222 — Член 1, параграф 3 — Сертифициране и определяне на независим преносен оператор — Ограничаване на броя на лицензиантите за пренос на електрическа енергия на територията на страната)

(2017/C 437/13)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Българска енергийна борса“ АД (БЕБ)

Ответник: Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР)

Диспозитив

Членове 9, 10, 13 и 14 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, член 3 от Регламент (ЕО) № 714/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно условията за достъп до мрежата за трансграничен обмен на електроенергия и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1228/2003, член 2, точка 3 във връзка със съображение 3 от Регламент (ЕС) № 1227/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно интегритета и прозрачността на пазара за търговия на едро с енергия, както и член 1, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2015/1222 на Комисията от 24 юли 2015 година за установяване на насоки относно разпределянето на преносната способност и управлението на претоварването допускат при обстоятелства като тези в главното производство национално законодателство да ограничи броя на лицензиантите за пренос на електрическа енергия за дадена територия.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 5.9.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa — Латвия) — „Aqua Pro“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-407/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Митнически кодекс на Общността — Член 220, параграф 1 и параграф 2, буква б) — Последващо събиране на вносни или износни сборове — Понятие „вземане под отчет на вносни сборове“ — Решение на компетентния митнически орган — Срок за подаване на молба за възстановяване или опрощаване — Задължение за отнасяне на досието до Европейската колесия — Доказателства при обжалване на решение на компетентния орган на държавата членка на внос)

(2017/C 437/14)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Aqua Pro“ SIA

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Диспозитив

- 1) Член 217, параграф 1 и член 220, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай на последващо събиране размерът на установените от органите дължими митни сборове се счита за взет под отчет, когато митническите органи впишат този размер в счетоводните документи или на друг носител на счетоводна информация, независимо че решението на органите относно вземането под отчет или установяването на задължението за плащане на митните сборове се обжалва по административен или съдебен ред.
- 2) Член 220, параграф 2, буква б) и членове 236, 239 и 243 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, трябва да се тълкуват в смисъл, че при обжалване по административен или съдебен ред по смисъла на член 243 от този регламент, изменен с Регламент № 2700/2000, на решение на компетентната данъчна администрация да извърши последващо вземане под отчет на вносни митни сборове и да изиска от вносителя да ги плати, последният може да твърди оправдани правни очаквания съгласно член 220, параграф 2, буква б) от него, изменен с Регламент № 2700/2000, за да се противопостави на това вземане под отчет, независимо дали е подал молба за опрощаване или възстановяване на тези сборове в съответствие с процедурата, предвидена в членове 236 и 239 от същия регламент, изменен с Регламент № 2700/2000.
- 3) Член 869, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 1335/2003 на Комисията от 25 юли 2003 г., трябва да се тълкува в смисъл, че когато в хипотеза като разглежданата по делото в главното производство липсва решение или процедура на Европейската колесия по смисъла на член 871, параграф 2 от този регламент, изменен с Регламент № 1335/2003, митническите органи не могат сами да решат да не извършат последващо вземане под отчет на несбрани митни сборове, като приетат, че условията за позоваване на оправдани правни очаквания съгласно член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, са изпълнени, и са длъжни да отнесат досието до Комисията, ако според тях тя е допуснала грешка по смисъла на цитираната разпоредба от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, ако обстоятелствата по делото в главното производство са свързани с констатациите от разследвания, проведени от Европейския съюз по смисъла на член 871, параграф 1, второ тире от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 1335/2003, или ако размерът на процесните по главното производство митни сборове е 500 000 EUR или повече.

- 4) Член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащата се в доклад на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) информация за поведението на литническите органи на държавата на износ и на износителя е сред доказателствата, които трябва да бъдат взети предвид при преценката дали са изпълнени условията, при които вносител може да твърди оправдани правни очаквания съгласно тази разпоредба. Доколкото обаче с оглед на информацията, която съдържа, подобен доклад се оказва недостатъчен, за да се установи надлежно дали тези условия действително са изпълнени изцяло — нещо, което националната юрисдикция следва да прецени — литническите органи могат да бъдат задължени да представят допълнителни за целта доказателства, по-специално като извършат последващи проверки.
- 5) Член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че запитващата юрисдикция следва да прецени през призмата на всички конкретни обстоятелства по спора в главното производство, и по-специално на представените за целта доказателства от страните по главното производство, дали са изпълнени условията, при които вносител може да твърди оправдани правни очаквания съгласно тази разпоредба. За целите на тази преценка информацията, получена при последваща проверка, няма преимущество спрямо информацията, съдържаща се в доклад на Европейската служба за борба с измамите (OLAF).
- 6) Член 875 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 1335/2003, трябва да се тълкува в смисъл, че държавата членка е обвързана, при уточнените от Европейската комисия съгласно този член условия, от направените от същата преценки в решението, прието на основание член 873 от този регламент, изменен с Регламент № 1335/2003, спрямо друга държава членка, в случаи, които засягат съпоставили от фактическа и правна гледна точка въпроси — нещо, което нейните органи и юрисдикции трябва да преценят, като вземат предвид по-специално информацията за поведението на износителя или на литническите органи на държавата на износ, така както тя следва от доклада на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), на който се основава посоченото решение.
- 7) Член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, и член 875 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 1335/2003, трябва да се тълкуват в смисъл, че литническите органи могат да извършат всички последващи проверки, каквито смятат за необходими, и да използват получената от проверките информация както за да проверят дали са изпълнени условията, при които вносител може да твърди оправдани правни очаквания съгласно член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, така и за да установят дали отнесен до тях случай засяга съпоставили от фактическа и правна гледна точка въпроси по смисъла на член 875 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 1335/2003, със случай, предмет на прието от Европейската комисия съгласно член 873 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 1335/2003, решение за невземане под отчет на литни сборова.
- 8) Член 220, параграф 2, буква б) от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че внасянето от вносител на стоки въз основа на договор за дистрибуция не засяга възможността той да твърди, че има оправдани правни очаквания при същите условия като вносителя, който е внесъл стоките, като ги е закупил направо от износителя, т.е. ако са изпълнени три кумулативни условия. На първо място, литата трябва да не са били събрани поради грешка на самите компетентни органи, по-нататък, грешката трябва да е от такова естество, че да не е било възможно да бъде открита от добросъвестен длъжник, и накрая, длъжникът трябва да е спазил всички разпоредби на действащата правна уредба по отношение на литническата си декларация. За целта този вносител трябва да се предпази от рисковете от последващо събиране по-специално като потърси от съдоговорителя по договора за дистрибуция — към момента на сключването му или впоследствие — всички доказателства, които потвърждават верността на издадения сертификат за произход формуляр А за тези стоки. Следователно не са налице оправдани правни очаквания по смисъла на цитираната разпоредба по-специално когато, макар да има явни основания да се съмнява във верността на сертификата за произход формуляр А, вносителят не се е осведомил от посочения съдоговорител за обстоятелствата около издаването на посочения сертификат, за да провери дали тези съмнения са основателни.

(¹) ОВ С 343, 19.9.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2017 г. — Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P)/Европейска комисия

(Съединени дела C-454/16 P—C-456/16 P и C-458/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително напрегане — Нарушение на член 101 ДФЕС — Глоби — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Точка 35 — Способност за плащане — Ново искане за намаляване на размера на глобата поради неспособност за плащане — Писмо за отхвърляне — Жалба срещу това писмо — Допустимост)

(2017/C 437/15)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (представители: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco и V. Romero Algarra, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и C. Urraca Caviedes)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA и Trenzas y Cables de Acero PSC SL да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 392, 24.10.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 26 октомври 2017 г. — Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P)/Европейска комисия

(Съединени дела C-457/16 P и C-459/16 P—C-461/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на стоманата за предварително напрегане — Нарушение на член 101 ДФЕС — Отговорност на дружеството майка за неправотерното поведение на неговите дъщерни дружества — Понятие „предприятие“ — Улики за наличието на една стопанска единица — Презумпция за действителното упражняване на решаващо влияние — Правоприемство между предприятия — Размер на глобата — Способност за плащане — Условия — Зачитане на правото на защита)

(2017/C 437/16)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (представители: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco и V. Romero Algarra, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и C. Urraca Caviedes, подпомагани от L. Ortiz Blanco и A. Lamadrid de Pablo, адвокати)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA и Moreda-Riviere Trefilerías SA да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 392, 24.10.2016 г.

Решение на Съда (девети състав) от 26 октомври 2017 г. (преюдициално запитване от Najvyšší súd Slovenskej republiky — Словакия) — Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s. r. o.

(Дело C-534/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Вписване в регистъра на данъчнозадължените по ДДС лица — Национално законодателство, изискващо учредяването на гаранция — Борба срещу изматата — Харта на основните права на Европейския съюз — Свобода на стопанската инициатива — Принцип на недопускане на дискриминация — Принцип „ne bis in idem“ — Принцип за недопускане на прилагане с обратна сила)

(2017/C 437/17)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Ответник: BB construct s. r. o.

Диспозитив

- 1) Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат възможността при регистрацията за целите на данъка върху добавената стойност на данъчнозадължено лице, чийто управител преди това е бил управител или съдружник в друго юридическо лице, което не е изпълнило данъчните си задължения, данъчната администрация да задължи това данъчнозадължено лице да учреди гаранция, чийто размер може да достигне 500 000 EUR, когато изисканата от посоченото данъчнозадължено лице гаранция не надхвърля необходимото за постигане на целите, посочени в член 273, което следва да се установи от запитващата юрисдикция.
- 2) Принципът на равно третиране трябва да се тълкува в смисъл, че допуска данъчната администрация да изисква от ново данъчнозадължено лице, при регистрацията му за целите на данъка върху добавената стойност, да учреди такава гаранция, поради връзките му с друго юридическо лице с просрочени данъчни задължения.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Жалба, подадена на 18 август 2017 г. от Groupe Léa Nature срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 8 юни 2017 г. по дело T-341/13 — Groupe Léa Nature/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Groupe Léa Nature (представител: E. Baud, avocat)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд, постановено на 8 юни 2017 г.;
- да се върне делото на Общия съд и
- да се осъди Debonair да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

В рамките на първото основание жалбоподателят изтъква нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001, тъй като не е взета предвид установената съдебна практика във връзка с преценката за вероятността от объркване между марките.

В подкрепа на това основание жалбоподателят изтъква, че Общият съд:

- не е приложил релевантните критерии за определяне на съответните потребители;
- не е преценил правилно сходството между знаците;
- не е приложил надлежно критериите за преценка дали е придобит отличителен характер чрез използване и
- не е анализирал надлежно общата преценка на вероятността от объркване.

В рамките на второто основание жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001, тъй като не е взета предвид установената съдебна практика във връзка с използването, което засяга репутацията на по-ранна марка.

В подкрепа на основанията си жалбоподателят изтъква, че Общият съд:

- не е приложил всички необходими критерии за установяване на репутацията на по-ранната марка;
- не е преценил правилно сходството между знаците;
- не е извършил надлежен анализ на съществуването на връзка, която съответните потребители могат да направят между марките и
- не е преценил надлежно вредоносните последици, които може да има подаването на заявка за регистрация на марка върху репутацията на по-ранната марка.

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 септември 2017 г. —
Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH

(Дело C-548/17)

(2017/C 437/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Goslar

Ответник: baumgarten sports & more GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Като се има предвид възложеното на данъчнозадълженото лице задължение да събира данъка за държавния бюджет, трябва ли член 63 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкува ограничително в смисъл, че сумата, която следва да се получи за доставката:
  - а) е изискуема или
  - б) най-малкото безусловно се дължи?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, дължно ли е данъчнозадълженото лице да финансира предварително дължимия за доставката данък в продължение на период от две години, когато това лице може да получи (частично) възнаграждението за извършената от него доставка едва две години след датата на настъпване на данъчното събитие?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, като се имат предвид възможностите, предоставени им с член 90, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, имат ли право държавите членки да считат, че е налице основание за корекция по смисъла на член 90, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност за самия данъчен период, през който данъкът върху добавената стойност става изискуем, когато данъчнозадълженото лице може да получи сумата, която трябва да бъде получена, едва две години след настъпване на данъчното събитие поради това че плащането на тази сума все още не е станало изискуемо?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 21 септември 2017 г. —
Alpenchalets Resorts GmbH/Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Дело C-552/17)

(2017/C 437/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Alpenchalets Resorts GmbH

Ответник: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Преюдициални въпроси

1. Прилага ли се специалният режим за туристическите агенти, залегнал в член 306 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, спрямо услуга, която по същество се състои в предоставянето на разположение на ваканционно жилище и допълнителните компоненти на която следва да се разглеждат само като услуга, съпътстваща основната, в съответствие с решение на Съда от 12 ноември 1992 г., Van Ginkel (C-163/91, EU:C:1992:435) ⁽¹⁾?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос: може ли спрямо тази услуга наред със специалния режим за туристическите агенти, залегнал в член 306 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, да се прилага и намаляването на данъчната ставка при предоставяне на ваканционно настаняване по смисъла на член 98, параграф 2 от тази директива във връзка с приложение III, точка 12 от нея?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 22 септември 2017 г. от OZ срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 13 юли 2017 г. по дело T-607/16, OZ/Европейска инвестиционна банка

(Дело C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: OZ (представител: V. Maréchal, avocat)

Друга страна в производството: Европейска инвестиционна банка

Искания на жалбоподателя

- да отмени изцяло обжалваното решение по дело T-607/16;
- да отмени решението на д-р Werner Hoyer, президент на ЕИБ, от 16 октомври 2015 г., издадено в рамките на процедурата относно зачитането на достойнството на личността на работното място, образувана по искане на OZ от 20 май 2015 г. срещу контролора г-н F, по което е проведено разследване от комитет по разследване, да отмени доклада от 14 септември 2015 г. по подаденото от OZ искане, с който жалбата на OZ се отхвърля и се правят неуместни препоръки;
- да осъди ЕИБ да му заплати обезщетение за медицински разходи в резултат на претърпените от OZ вреди в размер на (i) 977 EUR (с ДДС) и (ii) аванс в размер на 5 850 EUR за бъдещи медицински разходи;
- да осъди ЕИБ да му заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 20 000 EUR;
- да осъди ЕИБ да му заплати направените от него разноски за адвокатска защита по настоящото производство в размер на 35 100 EUR (с ДДС);
- да осъди ЕИБ да заплати съдебните разноски по настоящото производство по обжалване и пред Общия съд;
- да постанови възобновяване от ЕИБ на процедурата относно зачитането на достойнството на личността на работното място и/или ново решение от президента на ЕИБ.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят иска Съдът да отмени решението на Общия съд от 13 юли 2017 г., OZ/ЕИБ (дело T-607/16), с което Общият съд е отхвърлил жалбата за отмяна на решението на президента на ЕИБ от 16 октомври 2015 г., издадено в рамките на процедурата по разследване относно зачитането на достойнството на личността на работното място, образувана по искане на OZ в областта на достойнството на работното място от 20 май 2015 г. срещу г-н F, по повод на твърдения за сексуален тормоз, разследвани от комитета по разследване, както и доклада на комитета по разследване от 14 септември 2015 г. относно искането на OZ относно достойнството на работното място от 20 май 2015 г. („разглежданите решение и доклад“).

Делото се отнася до твърдения за сексуален тормоз, които прави OZ срещу контролъора г-н F, във връзка с факти, настъпили между 2011 и 2014 г. и довели OZ до предприемане, на 20 май 2015 г., на формална процедура в областта на достойнството на личността на работното място.

Съгласно процедурата относно зачитането на достойнството на личността на работното място, на 14 септември 2014 г. комитет по разследване е издал доклад, въз основа на който президентът на Европейската инвестиционна банка е издал решение на 16 октомври 2015 г.

Жалбоподателят смята, че: (i) в хода на процедурата по разследване са допуснати редица нередности, в частност по отношение на нарушения, свързани с правото на OZ на справедлив съдебен процес, на защита (както са закрепени в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека (наричана по-нататък „ЕКПЧ“) и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „ХОП“) и (ii) както докладът, така и решението съдържат няколко елемента, които не само са ирелевантни за разглеждането на жалбата на OZ за сексуален тормоз, които се отнасят до личния живот на OZ и следователно трябва да бъдат заличени, но са ирелевантни и надхвърлят обхвата на разследването.

След неуспешни опити за постигане на споразумение по спора, по-конкретно посредством провеждане на помирителна процедура по член 41 от Правилника за персонала на Европейската инвестиционна банка (чието неуспешно приключване е установено на 22 април 2016 г.), OZ чрез адвоката си, адв. Benoit Maréchal, подава жалба до Съда на публичната служба на Европейския съюз за отмяна на решението и доклада.

С решение от 13 юли 2017 г. Общият съд отхвърля жалбата. Той приема, че Европейската инвестиционна банка не е извършила незаконосъобразни действия по отношение на OZ в рамките на процедурата по разследване на сексуален тормоз и отхвърля иска за обезщетение за вреди.

OZ подава настоящата жалба, като се позовава на нарушение на правото на Европейския съюз от Общия съд и се стреми да докаже отговорността на ЕИБ.

- Първо основание: неспазване на процедурата за зачитане на достойнството на работното място и нарушение на член 6 от ЕКПЧ и член 47 от ХОП: принципът на правото на OZ на справедлив съдебен процес в съответствие с член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи в редакцията ѝ от 4 ноември 2015 г. и с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз е бил нарушен в процедурата по разследване на жалбата за тормоз.
- Второ основание: нарушение на член 8 от ЕКПЧ и член 7 от ХОП: включване на ирелевантни елементи и коментари в доклада и решението на президента на ЕИБ — нарушение на правото на OZ на зачитане на личния му живот.
- Трето основание: отказ от правосъдие, тъй като Общият съд не се е произнесъл въз основа на представените в жалбата факти и правни основания.

Преюдициално запитване от Audiencia Nacional (Испания), постъпило на 25 септември 2017 г. —
Nestrade S.A./Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) и Tribunal Económico-
Administrativo Central (TEAC)

(Дело C-562/17)

(2017/C 437/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Nacional

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nestrade S.A.

Ответници: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) и Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Преюдициални въпроси

- 1) Възможно ли е съдебната практика, установена в решение Petroma (дело C-271/12) ⁽¹⁾, да се нюансира в смисъл, че може да се допусне възстановяване на платен ДДС, поискано от предприятие, което е установено извън територията на Европейския съюз, въпреки наличието на постановено по-рано решение на националния данъчен орган, с което това възстановяване е отказано поради неизпълнение от страна на същото предприятие на искане за предоставяне на информация относно данъчен идентификационен номер, като се отчете обстоятелството, че към момента на постановяване на решението си органът е разполагал с посочената информация, предоставена от жалбоподателя при изпълнение на други искания?
- 2) При утвърдителен отговор на този въпрос:

Може ли да се приеме, че установеното съгласно решение Senatex (дело C 518/14) ⁽²⁾, правило за обратно действие налага административният акт, с който се отказва възстановяване на съответния размер на платения ДДС, да бъде оттеглен, като се отчете обстоятелството, че посоченият акт единствено потвърждава предходно влязло в сила административно решение за отказ да се възстанови ДДС, прието от Agencia Estatal de la Administración Tributaria (Националната агенция „Данъчна администрация“) в производство, което се различава от приложимото в подобни случаи, и което освен това ограничава правото на защита на лицето, поискало възстановяването?

⁽¹⁾ Решение от 8 май 2013 г., Petroma Transports и др., C-271/12, EU:C:2013:297.

⁽²⁾ Решение от 15 септември 2016 г., Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 28 септември 2017 г. — Sofina
SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-575/17)

(2017/C 437/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Ответник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

- 1° Трябва ли членове 56 и 58 от Договора за създаване на Европейската общност, понастоящем членове 63 и 65 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че самият недостиг на ликвидни средства, произтичащ от облагането с данък, удържан при източника, на дивидентите, платени на губещите дружества — чуждестранни лица, докато губещите дружества — местни лица, се облагат върху размера на получаваните от тях дивиденди само за данъчната година, в която евентуално отново са отчели печалба, представлява разлика в третирането, която е показателна за ограничаването на свободното движение на капитали?
- 2° Може ли евентуалното ограничение на свободното движение на капитали, посочено в предходния въпрос, да се счита, с оглед на изискванията, произтичащи от членове 56 и 58 от Договора за създаване на Европейската общност, понастоящем членове 63 и 65 от Договора за функционирането на Европейския съюз, за обосновано от необходимостта да се гарантира ефективността на събирането на данъка, тъй като дружествата — чуждестранни лица, не подлежат на контрол от френската данъчна администрация, или пък от необходимостта да се запази разпределението на данъчните правомощия между държавите членки?
- 3° В случай, че спорното удържане на данък при източника е принципно допустимо от гледна точка на свободното движение на капитали:
- допускат ли тези разпоредби събирането на данък, удържан при източника, върху дивидентите, платени от дружество — местно лице, на губещо дружество — чуждестранно лице, когато последното прекрати дейността си, без отново да отчете печалба, докато намиращо се в такова положение дружество — местно лице, в действителност не се облага с данък върху тези дивиденди?
  - трябва ли тези разпоредби да се тълкуват в смисъл, че при наличието на правила за данъчно облагане, третиращи различно дивидентите в зависимост от това дали са изплатени на местни или на чуждестранни лица, следва да се сравни действителната данъчна тежест, която всяко от тях понася за тези дивиденди, така че едно ограничение на свободното движение на капитали — произтичащо от това, че въпросните правила изключват само за чуждестранните лица, приспадането на разходите, пряко свързани със самото получаване на дивидентите — да може да се счете за обосновано от разликата в данъчните ставки между облагането по общия режим, за последваща данъчна година, на местните лица, и удържането при източника на данък, който се начислява върху изплатените на чуждестранните лица дивиденди, когато с оглед на размера на платения данък тази разлика компенсира разликата в данъчните основи?

Преюдициално запитване от **Cour de cassation (Франция)**, постъпило на 12 октомври 2017 г. —
Henri Pouvin, Marie Dijoux, по мъж Pouvin/Electricité de France (EDF)

(Дело C-590/17)

(2017/C 437/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Henri Pouvin, Marie Dijoux, по мъж Pouvin

Ответник: Electricité de France (EDF)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2 от Директива 93/13//ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че дружество, като дружеството EDF, действа като продавач или доставчик, когато отпуска на служител жилищен заем по механизма за подпомагане на придобиването на жилище, до който се допускат само членовете на персонала на дружеството?

- 2) Трябва ли член 2 от посочената директива да се тълкува в смисъл, че дружество, като дружеството EDF, действа като продавач или доставчик, когато отпусна такъв жилищен заем на съпруга на служител, който не е член на персонала на посоченото дружество, но е солидарен съзаемател?
- 3) Трябва ли член 2 от посочената директива да се тълкува в смисъл, че служителят на дружество, като дружеството EDF, който взема от него такъв жилищен заем, действа като потребител?
- 4) Трябва ли член 2 от посочената директива да се тълкува в смисъл, че съпругът на този служител, който сключва същия договор за заем не в качеството си на служител на дружеството, а на солидарен съзаемател, действа като потребител?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273 и поправка в ОВ L 293, 2014 г, стр. 59.

**Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция) на 16 октомври 2017 г. —
Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL/МЈА, в качеството на ликвидатор на
eBizcuss.com (eBizcuss)**

(Дело C-595/17)

(2017/C 437/25)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Ответник: МЈА, в качеството на ликвидатор на eBizcuss.com (eBizcuss)

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 23 от Регламент № 44/2001 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че допуска националният съд, пред който дистрибуторът предявява иск за обезщетение за вреди срещу своя доставчик на основание член 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да приложи включена в договора между страните клауза за предоставяне на компетентност?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли член 23 от Регламент № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че допуска националният съд, пред който дистрибуторът предявява иск за обезщетение за вреди срещу своя доставчик на основание член 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да приложи съдържаща се в договора между страните клауза за предоставяне на компетентност, дори когато посочената клауза не се отнася изрично до спорове във връзка с отговорността за нарушение на правото на конкуренцията?
3. Следва ли член 23 от Регламент № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че допуска националният съд, пред който дистрибуторът предявява иск за обезщетение за вреди срещу своя доставчик на основание член 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да не вземе предвид включена в договора между страните клауза за предоставяне на компетентност, когато национален или европейски орган не е установил нарушение на правото на конкуренцията?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 16 октомври 2017 г. — Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Дело C-596/17)

(2017/C 437/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Ответници: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли Директива 2015/64/ЕС от 21 юни 2011 г. ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че с оглед на съдържащите се в членове 2, 3 и 4 от нея определения за тютюневи изделия тя регулира и цената на тютюневите изделия в опаковки?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, следва ли член 15 от Директивата от 21 юни 2011 г., доколкото в него е прогласен принципът за свободно определяне на цените на тютюневите изделия, да се тълкува като забраняващ норма за определяне на цените на тези изделия за 1 000 единици или за 1 000 грама, която води до забрана за производителите на тютюневи изделия да променят цените си в зависимост от евентуални разлики в разходите за опаковане на съответните изделия?

⁽¹⁾ Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 година относно структурата и ставките на акциза върху обработен тютюн (ОВ L 176, стр. 24).

Преюдициално запитване от Giudice di pace di Roma (Италия), постъпило на 16 октомври 2017 г. — Pina Cipollone/Ministero della Giustizia

(Дело C-600/17)

(2017/C 437/27)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Roma

Страни в главното производство

Заявител: Pina Cipollone

Длъжник: Ministero della Giustizia

Преюдициални въпроси

- 1) Включва ли се трудовата дейност на мировия съдия — заявител, в понятието „работник на срочен договор“ по член 1, параграф 3 и член 7 от Директива 2003/88 ⁽¹⁾, във връзка с клауза 2 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70 ⁽²⁾, и във връзка с член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли редовият магистрат или така нареченият магистрат „с тога“ да се счита за работник на трудов договор за неопределено време, който се намира в сходно положение с мировия съдия, работник на срочен трудов договор, за целите на прилагане на клауза 4 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, представлява ли разликата между процедурата за наемане на постоянна работа на редовите магистрати и установените в закона процедури за подбор за наемането на срочна работа на мировите съдии обективна причина по смисъла на клауза 4, точка 1 и/или точка 4 от Рамковото споразумение за срочна работа, което е част от Директива 1999/70/ЕО, която да оправдае неприлагането — в „развиващата се съдебна практика“ на [Corte di Cassazione a Sezioni unite (пленум на Касационния съд)] в решение № 13721/2017 и на Consiglio di Stato (Държавния съвет) в становище № 464/2017 от 8 април 2017 г. — спрямо мировите съдии, както в случая на заявителя — работник на срочен трудов договор, на същите условия на труд, като приложимите по отношение редовите магистрати на трудов договор за неопределено време, които се намират в сходно положение, както и да оправдае неприлагането на мерките за предотвратяване и санкциониране на злоупотребата със срочни трудови договори по клауза 5 от посоченото рамково споразумение, което е част от Директива 1999/70/ЕО, и на националните разпоредби за транспонирането им, при положение че в италианската правна уредба, включително конституционната, не са налице разпоредби, които могат да легитимират както дискриминацията във връзка с условията на труд, така и абсолютната забрана за преобразуване на трудовите договори на мировите съдии в трудови договори за неопределено време, включително и с оглед на предходното национално законодателство (Закон № 217/1974), в което вече е било предвидено изравняването на условията на труд и стабилизирането на почетните магистрати (по-специално vice pretori onorari [почетните районни съдии])?
- 4) Във всички случаи, в положение като това по главното производство, препятстват ли член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и понятието на правото на Съюза за независим и безпристрастен съд възможността мирови съдия, абстрактно заинтересован от разрешаването на спора в ползва на заявителя, чиято трудова дейност се състои единствено в изпълнението на същите правораздавателни функции, да замени съда, който има обща компетентност в Италия за разрешаването на трудови спорове или на спорове на редовите магистрати, вследствие на отказа на последната съдебна инстанция — пленума на [Corte di Cassazione (Върховен съд)] — да гарантира защитата на претендираните и закриляни от общностния правен ред права, задължавайки компетентния по принцип съд (Tribunale del lavoro (Трудов съд) или Tribunale amministrativo regionale (Регионален административен съд) да се откаже, когато бъде сезиран, от своята компетентност, въпреки че посоченото право — заплащането на отпуска, както е поискано в заявлението — се основава на правото на Европейския съюз, което е обвързващо и има предимство пред правната уредба на италианската държава? В случай че Съдът установи нарушение на член 47 от Хартата, се отправя и искане да бъдат посочени вътрешните правни средства за защита, за да не се допусне нарушението на първичното право на Съюза да доведе и до абсолютна невъзможност за защита в националния правен ред на основните права, гарантирани от общностното право в конкретния случай.

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

⁽²⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от tribunal de première instance de Liège (Белгия), постъпило на 19 октомври 2017 г. — Benoît Sauvage, Kristel Lejeune/État belge

(Дело C-602/17)

(2017/C 437/28)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Liège

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Ответник: État belge

Преюдициални въпроси

Нарушава ли член 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз — поради това, че представлява пречка от данъчно естество, която възпира трансграничните дейности — както и общия принцип на правна сигурност — поради това, че не предвижда стабилен и сигурен режим на освобождаване от данък на всички трудови възнаграждения, получени от белгийско местно лице по договор с работодател, чието седалище на ефективно управление се намира във Великото херцогство Люксембург и го излага на риск от двойно данъчно облагане на всички или част от неговите доходи и на непредвидим и лишен от всякаква правна сигурност режим — член 15, параграф 1 от спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане, подписана на 17 септември 1970 г. между Белгия и Великото херцогство Люксембург, тълкуван като позволяващ да се ограничи правомощието за данъчно облагане на държавата по източника на дохода по отношение на трудовите възнаграждения на работник, местно лице в Белгия, упражняващ своята дейност за люксембургски работодател, пропорционално на дейността, упражнявана на територията на Люксембург, тълкуван като позволяващ да се предостави на държавата на постоянно пребиваване правомощие за данъчно облагане по отношение на остатъка от възнагражденията за дейността, упражнявана извън люксембургската територия, тълкуван като изискващ постоянно и ежедневно физическо присъствие на работника в седалището на неговия работодател, макар да не се оспорва, че той ходи там редовно, вследствие на съдебна пречка, проведена гъвкаво въз основа на обективни и проверяеми доказателства и тълкуван като изискващ от съдилищата да оценяват съществуването и значимостта на положения труд във всяка от двете страни, ден по ден, за да се състави пропорция спрямо 220 работни дни?“

Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom, постъпило на 20 октомври 2017 г. — Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited и др.

(Дело C-603/17)

(2017/C 437/29)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Peter Bosworth, Colin Hurley

Ответници: Arcadia Petroleum Limited и др.

Преюдициални въпроси

1. Какъв е правилният критерий за определяне дали иск, предявен от работодател срещу настоящ или бивш служител (наричан по-нататък „служителят“), представлява „дело във връзка с“ индивидуален трудов договор по смисъла на дял II, раздел 5 (членове 18—21) от Конвенцията от Лугано?

1) Достатъчно ли е предявеният от работодателя срещу служител иск да попада в приложното поле на членове 18—21, така че работодателят би могъл също да твърди, че действията, които са предмет на оплакване, съставляват неизпълнение на индивидуалния трудов договор на служителя, дори ако в действителност в предявения от работодателя иск не се съдържа позоваване на, оплакване от или твърдение за неизпълнение на този договор, но са посочени (например) едно или повече от основанията по точки 26 и 27 от изложението на фактите и въпросите?

2) При условията на евентуалност, може ли да се счита, че правилният критерий за проверка се състои в това предявеният от работодателя срещу служителя иск да попада в приложното поле на членове 18—21 само ако задължението, на което всъщност се основава искът, е предвидено в трудовия договор? Ако това е правилният критерий, следва ли да се приеме, че иск, който се основава единствено на неизпълнение на задължение, възникнало независимо от трудовия договор (и, ако е приложимо, не е „поето доброволно“ от служителя), не попада в приложното поле на раздел 5?

3) Какъв е правилният критерий, в случай че нито един от горепосочените не може да се приеме за такъв?

2. Ако дружество и физическо лице сключат „договор“ (по смисъла на член 5, параграф 1 от Конвенцията), до каква степен е необходимо да съществуват отношения на контрол и подчинение между дружеството и лицето, за да представлява този договор „индивидуален трудов договор“ по смисъла на раздел 5? Може ли да се приеме, че такива отношения са налице, когато лицето може да определя (и действително определя) условията на своя договор с дружеството, осъществява контрол и разполага със самостоятелност при извършването на текущата дейност на дружеството и изпълнението на собствените си задължения, но акционерите на дружеството имат правомощията да прекратят отношенията?
3. Ако дял II, раздел 5 от Конвенцията от Лугано се прилага само за искове, които извън раздел 5 биха попаднали в приложното поле на член 5, параграф 1 от същата, какъв е правилният критерий за определяне дали искът попада в приложното поле на член 5, параграф 1?
- 1) Може ли да се счита, че правилният критерий за проверка дали искът попада в приложното поле на член 5, параграф 1 е възможността да се твърди, че действията, предмет на оплакване, съставляват неизпълнение на договор, дори ако в действителност в предявения от работодателя иск не се прави позоваване на, оплакване от или твърдение за неизпълнение на този договор?
  - 2) При условията на евентуалност, може ли да се счита, че правилният критерий относно попадането на иска в приложното поле на член 5, параграф 1 е задължението, на което всъщност се основава искът, да е единствено договорно? Ако това е правилният критерий, следва ли да се приеме, че иск, който се основава само на неизпълнение на задължение, възникнало извън договор (и, ако е приложимо, не е „поето доброволно“ от ответника), не попада в приложното поле на член 5, параграф 1?
  - 3) Какъв е правилният критерий, в случай че нито един от горепосочените не може да се приеме за такъв?
4. При положение, в което:
- 1) дружества А и Б са част от състава на група дружества;
  - 2) ответникът Х фактически изпълнява функциите на изпълнителен директор на тази група от дружества (както г-н Bosworth за групата от дружества Arcadia: изложение на фактите и въпросите, точка 14); Х е нает от едно от дружествата в групата — дружество А (и следователно е служител на дружество А) (както г-н Bosworth за определен период съгласно изложението на фактите и въпросите, точка 15); и с оглед на националното право не е нает на работа от дружество Б;
  - 3) дружество А предявява искове срещу Х и тези искове попадат в приложното поле на членове 18—21; и
  - 4) другото дружество в групата — дружество Б, също предявява искове срещу Х във връзка с действия, подобни на тези, на които се основават исковете на дружество А срещу Х;
- какъв е правилният критерий за определяне дали искът на дружество Б попада в приложното поле на раздел 5? По-специално:
- 1) Зависи ли отговорът от наличието на сключен между Х и дружество Б „индивидуален трудов договор“ по смисъла на раздел 5 и, ако това е така, какъв е правилният критерий за определяне дали е налице такъв договор?
  - 2) Трябва ли дружество Б да се счита за „работодател“ на Х по смисъла на дял II, раздел 5 от Конвенцията и/или исковете на дружество Б срещу Х (в точка 4, подточка 4) по-горе) попадат (ли) в приложното поле на членове 18—21 също както исковете на дружество А срещу Х? По-специално:
    - а) Може ли да се счита, че искът на дружество Б попада в приложното поле на член 18 само ако задължението, на което всъщност се основава искът, е предвидено в трудовия договор между дружество Б и Х?
    - б) При условията на евентуалност, може ли да се счита, че искът попада в приложното поле на член 18, ако действията, предмет на оплакване съгласно иска, биха представлявали неизпълнение на задължение, предвидено в трудовия договор между дружество А и Х?
  - 3) Какъв е правилният критерий, в случай че нито един от горепосочените не може да се приеме за такъв?

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 7 ноември 2017 г. — Frame/EUIPO — Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Дело T-627/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „BIANCALUNA“ — По-ранна национална фигуративна марка „bianca“ — Процесуална икономия — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Идентичност на стоките — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001])

(2017/C 437/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Frame Srl (Сан Джузепе Везувиано, Италия) (представители: E. Montelione, M. Borghese и R. Giordano, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Vonne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Охтруп, Германия) (представител: P. Lange, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 7 август 2015 г. (преписка R 2952/2014-5) относно производство по възражение между Bianca-Moden и Frame

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Frame Srl да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 68, 22.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 7 ноември 2017 г. — Frame/EUIPO — Bianca-Moden (Biancaluna)

(Дело T-628/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Biancaluna“ — Отхвърляне — По-ранна национална фигуративна марка „bianca“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Идентичност на стоките — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001])

(2017/C 437/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Frame Srl (Сан Джузепе Везувиано, Италия) (представители: E. Montelione, M. Borghese и R. Giordano, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Bonne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Охтруп, Германия) (представител: P. Lange, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 7 август 2015 г. (преписка R 2720/2014-5) относно производство по възражение между Bianca-Moden и Frame

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 7 август 2015 г. (преписка R 2720/2014-5).
- 2) EUIPO понася, наред с направените от нея съдебни разходи, и тези на Frame Srl.
- 3) Bianca-Moden GmbH & Co. KG понася направените от него съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 11.1.2016 г.

Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — De Nicola/Съвет и Съд на Европейския съюз

(Дело T-42/16) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Публична служба — Персонал на ЕИБ — Директиви относно лазерните терапии — Член 47 от Хартата на основните права — Разумен срок — Неспазване на правилата за справедлив процес — Илуществени вреди — Неилуществена вреда — Искания, предявени от жалбоподателя по висящо пред Съда на публичната служба дело — Частично връщане на делото пред Общия съд)

(2017/C 437/32)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Carlo De Nicola (Щрасен, Люксембург) (представители: първоначално L. Isola и G. Isola, впоследствие G. Ferabecoli, avocats)

Отговорници: Съвет на Европейския съюз (представители: E. Rebasti и M. Veiga) и Съд на Европейския съюз (представители: първоначално J. Inghelram, P. Giusta и L. Tonini Alabiso, впоследствие J. Inghelram)

Предмет

Искане, предявено на основание на член 268 ДФЕС, за поправяне на вредите, които ищецът твърди, че е претърпял, първо, в резултат на приемането от законодателя на Съюза на някои директиви относно лазерните терапии, второ, поради прекомерната продължителност на производствата пред Съда на публичната служба на Европейския съюз и пред Общия съд по искането му за възстановяване на свързаните с лазерна терапия медицински разходи, трето, поради предполагаемия несправедлив характер на тези производства, и четвърто, поради множеството искове, които Съдът на публичната служба и Общият съд го принудили да подаде.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда г-н Carlo De Nicola да заплати съдебните разноски, свързани както с настоящото производство пред Общия съд на Европейския съюз, така и с това пред Съда на публичната служба на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г. (делото първоначално е регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-82/15).

Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — De Nicola/Съд на Европейския съюз

(Дело T-99/16) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Публична служба — Персонал на ЕИБ — Психически тормоз — Неспазване на правилата за справедлив процес — Член 47 от Хартата на основните права — Разумен срок — Искания за обезщетение, предявени по висящо пред Съда на публичната служба дело — Частично връщане на делото пред Общия съд)

(2017/C 437/33)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Carlo De Nicola (Щрасен, Люксембург) (представители: първоначално L. Isola и G. Isola, впоследствие G. Ferabecoli, avocats)

Ответник: Съд на Европейския съюз (представители: първоначално J. Inghelram, P. Giusta и L. Tonini Alabiso, впоследствие J. Inghelram)

Предмет

Искане, предявено на основание на член 268 ДФЕС, за поправяне на вредите, които ищецът твърди, че е претърпял, първо, поради, от една страна, психическия тормоз, на който бил подложен от страна на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), и от друга страна, предполагаемия несправедлив характер на производствата, по които ищецът е страна, пред Съда на публичната служба на Европейския съюз и пред Общия съд, и второ, поради прекомерната продължителност на тези производства.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда г-н Carlo De Nicola да заплати съдебните разноски, свързани както с настоящото производство пред Общия съд на Европейския съюз, така и с това пред Съда на публичната служба на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ С 414, 14.12.2015 г. (делото първоначално е регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-100/15).

**Решение на Общия съд от 7 ноември 2017 г. — Mundipharma/EUIPO — Multipharma
(MULTIPHARMA)**

(Дело T-144/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „MULTIPHARMA“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „MUNDIPHARMA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2017/C 437/34)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mundipharma AG (Базел, Швейцария) (представител: F. Nielsen, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: H. Kunz)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Multipharma SA (Люксембург, Люксембург) (представители: P. Goldenbaum и I. Rohr, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 22 януари 2016 г. (преписка R 2950/2014-1), постановено в производство по възражение между Mundipharma и Multipharma

Диспозитив

- 1) Отменя решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 22 януари 2016 г. (преписка R 2950/2014-1).
- 2) EUIPO понася, освен направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски на Mundipharma AG, включително необходимите разноски, направени от Mundipharma за целите на производството пред апелативния състав на EUIPO.
- 3) Multipharma SA понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г.

Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — Oakley/EUIPO — Xuebo Ye (Изображение на елипсоиден силует)

(Дело T-754/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща елипсоиден силует — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз, изобразяваща елипса — Относителни основания за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2017/C 437/35)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Oakley, Inc. (Футхил Ранч, Калифорния, Съединени американски щати) (представители: E. Oschoa Santamaría и V. Rodríguez Pombo, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Хиебо Ye (Уънджоу, Китай)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 31 август 2016 г. (преписка R 2608/2015-4), постановено в производство по възражение със страни Oakley и Хиебо Ye.

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 31 август 2016 г. (преписка R 2608/2015-4) в частта му, в която се потвърждава решението на отдела по споровете и се отхвърля възражението, доколкото то почива на основанието по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Европейския съюз (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — Isocell/EUIPO — iCell (iCell)

(Дело T-776/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „iCell“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Isocell“, по-ранна международна словна марка „Isocell“ и по-ранни международна и национална словни марки „ISOCELL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2017/C 437/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Isocell GmbH (Ноемаркт ам Валерзее, Австрия) (представител: С. Thiele, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: А. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: iCell AB (Айвдален, Швеция) (представител: J. Kroger, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 15 септември 2016 г. (преписка R 2496/2015-1), постановено в производство по възражение със страни Isocell и iCell

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Isocell GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — Isocell/EUIPO — iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Дело T-777/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „iCell. Insulation Technology Made in Sweden“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „Isocell“, по-ранна международна словна марка „Isocell“ и по-ранни международна и национална словни марки „ISOCELL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2017/C 437/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Isocell GmbH (Ноемаркт ам Валерзее, Австрия) (представител: С. Thiele, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: А. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: iCell AB (Айвалден, Швеция) (представител: J. Kroger, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 28 юли 2016 г. (преписка R 181/2016-1), постановено в производство по възражение със страни Isocell и iCell

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Isocell GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Решение на Общия съд от 8 ноември 2017 г. — Steiniger/EUIPO — ista Deutschland (IST)

(Дело T-80/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „IST“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „ISTA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Съответни потребители — Сходство на стоките и услугите — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2017/C 437/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ingo Steiniger (Нюмбрехт, Германия) (представител: К. Schulze Horn, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: V. Mensing и A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: ista Deutschland GmbH (Есен, Германия) (представител: F. Lindenberg, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 1 декември 2016 г. (преписка R 2242/2015-5), постановено в производство по възражение със страни ista Deutschland и г-н Steiniger

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Ingo Steiniger да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 10.4.2017 г.

Жалба, подадена на 11 септември 2017 г. — Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija/ЕСП

(Дело T-623/17)

(2017/С 437/39)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Мадрид, Испания) (представител: R. Ariño Sánchez, abogado)

Отговорник: Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалвания акт;
- във всички случаи да постанови, че поръчката за доставка на услуги за извършване на окончателно оценяване и на оценяването по член 20, параграфи 16—19 от Регламент 806/2014 ще бъде възложена посредством състезателна процедура за подбор, в която не може да участва вещото лице, изготвило предварителната оценка на Banco [Popular Español], като признае на лицата, претърпели вреди лица от обжалвания акт, правото на изслушване в последващото производство за оценяване, след като им бъде предоставен достъп до цялата административна преписка, предвид правото им на най-добрата насрещна престация в резултат от последващата оценка, която трябва да се изплати от избора от Banco [Popular Español] (Banco de Santander) оферент или при условията на евентуалност — от ЕСП;
- независимо от предходното искане и при условията на евентуалност спрямо първото искане, да осъди ЕСП да заплати на PSN сумата от 276 201,42 EUR, заедно със законната лихва от датата на подаване на настоящата жалба.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с изложените по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL*/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T- 483/17, *García Suárez и др.*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T- 484/17, *Fidesban и др.*/Единен съвет за реструктуриране и T-497/17, *Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 27 септември 2017 г. — Anabi Blanga/EUIPO — Polo/Lauren (НРС POLO)

(Дело T-657/17)

(2017/C 437/40)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: *Gidon Anabi Blanga* (Мексико, Мексико) (представител: *M. Sanmartín Sanmartín, lawyer*)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: *The Polo/Lauren Company LP* (Ню Йорк, Ню Йорк, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „НРС POLO“ — заявка за регистрация № 13 531 462

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 юни 2017 г. по преписка R 2368/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати направените от нея и от жалбоподателя съдебни разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 21 септември 2017 г. — Alkarim for Trade and Industry/Съвет

(Дело T-667/17)

(2017/C 437/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: *Alkarim for Trade and Industry LLC* (Тал Курди, Сирия) (представители: *J.-P. Buyle и L. Cloquet*, адвокати)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2017/1245 от 10 юли 2017 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия в частта му, която го засяга;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1241 на Съвета от 10 юли 2017 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия в частта му, която го засяга;
- да осъди Съвета да заплати пълния размер на съдебните разходи, включително направените от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания

1. Първото основание е изведено от явна грешка в преценката на фактите, доколкото Съветът не е представил и най-малкото фактическо доказателство за това, че жалбоподателят е международно признат сирийски конгломерат.

Според жалбоподателя това напълно погрешно твърдение е показателно за множество материални неточности в подхода на Съвета.

Освен това жалбоподателят счита, че е доказал, че не представлява голямо дружество, а отговаря на определението за малко или средно предприятие по смисъла на европейското законодателство и не се ползва от никакво реноме в световен мащаб.

Той счита също, че Съветът не е взел предвид нито решението от 6 април 2017 г., Alkarim for Trade and Industry/Съвет (Т-35/15, непубликувано, ЕУ:Т:2017:262), нито решението от 11 май 2017 г., Abdulkarim/Съвет (Т-304/15, непубликувано, ЕУ:Т:2017:327), с които Общият съд е отменил санкциите, съответно насочени към жалбоподателя и към г-н Wael Abdulkarim, поради допуснати от Съвета явни грешки в преценката.

2. Второто основание е изведено от нарушението на общия принцип на пропорционалност, доколкото:

- обжалваните мерки са довели до затваряне на международната търговия на жалбоподателя, тъй като съществена част от неговата дейност е свързана с европейски доставчици и клиенти;

- обжалваните мерки освен това са от естество да превърнат несправедливо в нищожни множество сключени и действащи договори и да ангажират договорната и квазиделиктната отговорност на жалбоподателя спрямо неговите клиенти и съдоговорители. Той счита подобна санкция за напълно непропорционална.

3. Третото основание е изведено от непропорционалното нарушение на правото на собственост и на правото на упражняване на професионална дейност, при положение, че с приетите санкции Съветът неизбежно е засегнал правото на собственост на жалбоподателя, както и неговото право да упражнява икономическите си дейности в нарушение на първия допълнителен протокол към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Жалбоподателят счита, че не може да му се попречи да се ползва спокойно от своето имущество и от своята икономическа свобода, което обосновава отмяната на обжалваните мерки, доколкото те го засягат.

4. Четвъртото основание е изведено от злоупотреба с власт, доколкото приетите от Съвета мерки нямат никакви последици върху сирийския режим и доколкото жалбоподателят е останал през цялото време зависим от действащата власт. Така той счита, че наложените от Съвета санкции са необосновани, не се основават на доказателства, и не са насочени срещу сирийския режим, а единствено срещу жалбоподателя, поради неизвестни за него причини.

5. Петото основание е изведено от нарушението на задължението за мотивиране, предвидено в член 296, алинея 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). В това отношение жалбоподателят поддържа, че мотивите на Съвета в подкрепа на обжалваните мерки са неясни и не се позовават на никакво конкретно доказателство, което би му позволило да разбере защо той е считан за „международно признат сирийски конгломерат, който е свързан с Wael Abdulkarim, включен в списъка като водещ бизнесмен, извършващ дейност в Сирия“.

Жалба, подадена на 11 октомври 2017 г. — Man Truck & Bus/EUIPO — Halla Holdings (MANDO)

(Дело T-698/17)

(2017/C 437/42)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Man Truck & Bus AG (Мюнхен, Германия) (представител: C. Röhl, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Halla Holdings Corp. (Йонгин, Корея)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MANDO“ — заявка за регистрация № 11 276 144

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 13 юли 2017 г. по преписка R 1919/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 12 октомври 2017 г. — Кипър/EUIPO — Parouis Dairies (Parouis Halloumi)

(Дело T-703/17)

(2017/C 437/43)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представител: V. Marsland, Solicitor, и S. Malynicz, QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Parouis Dairies LTD (Никозия, Кипър)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз в цветовете със словния елемент „Parouis Halloumi“ — заявка за регистрация № 11 176 344

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 3 август 2017 г. по преписка R 2924/2014-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна да понесат направените от тях съдебни разноски и да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 12 октомври 2017 г. — OPS Újpest/Комисия

(Дело T-708/17)

(2017/C 437/44)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: OPS Újpesti Csökkentmunkaképességűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Будапеща, Унгария) (представител: L. Szabó, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- като главно искане, да обяви, че с Решение на Комисията SA. 29432 — CP 290/2009 — Унгария — „Помощ за наемане на работници с увреждания, за която се твърди, че е противоправна поради дискриминационния характер на правната уредба“ от 20 юли 2011 г. и Решение на Комисията SA.45498 (FC/2016) — „Жалба срещу OPS Újpest-lift Kft. във връзка с отпуснатите държавни помощи в периода 2006 и 2012 г. в полза на предприятията, които наемат работници с увреждания“ от 25 януари 2017 г. (впоследствие „обжалваните решения“) не се обявява за съвместима държавната помощ на основание член 107, параграф 1 ДФЕС,
- при условията на евентуалност, да обяви, че обжалваните решения не представляват задължителни правни актове за жалбоподателя в производството по искането за обезщетение за претърпените вреди, предявено от същата страна срещу Emberi Erőforrások Minisztériuma (Министерство на човешките ресурси, Унгария), образувано под номер 28. P. 21.072/2016 (впоследствие, 28. P. 21.143/2017) пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария), и че по тази причина ответникът не е пряко и лично засегната страна, тъй като основава претенцията си за обезщетение на нарушението на член 107, параграф 1 ДФЕС, а не на нарушение на член 107, параграф 3 ДФЕС,
- в случай че обжалваните решения бъдат квалифицирани като задължителни правни актове за жалбоподателя в производството по искането за обезщетение за претърпените вреди на основание нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, да обяви обжалваните решения за недействителни, като се има предвид, че отпуснатата от унгарските органи държавна помощ нарушава 107, параграф 1 ДФЕС.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква правно основание във връзка с всяка от претенциите си.

1. Правно основание за първата претенция

— Обжалваните решения не обявяват съвместимостта на държавната помощ на основание 107, параграф 1 ДФЕС; по тази причина посочените решения не представляват задължителни правни актове в контекста на производството по обезщетение за вреди по иск на жалбоподателя срещу Emberi Erőforrások Minisztériuma (министерство на човешките ресурси, Унгария) пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария).

2. Правно основание за втората претенция

— В обжалваните решения на Комисията обявява съвместимостта на държавната помощ не на основание 107, параграф 1 ДФЕС, на който се позовава жалбоподателят, а на основание 107, параграф 3 ДФЕС. Вследствие на това посочените решения са лишени от релевантност, що се отнася до правното основание на претенцията, предявена в производството по обезщетение за вреди, образувано пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария), и не представляват задължителни правни актове за жалбоподателя.

3. Правно основание за третата претенция

— Според жалбоподателя обжалваните решения са недействителни, тъй като унгарските власти са предоставили неправомерна държавна помощ, която нарушава 107, параграф 1 ДФЕС, за която съгласно разпоредбата на член 108, параграф 3 ДФЕС Комисията е трябвало да бъде информирана. За да обоснове неправомерния характер на помощта, жалбоподателят се позовава на Известие на Комисията относно понятието за държавна помощ съгласно разпоредбата на член 107, параграф 1 [ДФЕС]⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 година относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове [107 ДФЕС] и [108 ДФЕС] (Общ регламент за групово освобождаване)⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 214, , 2008 г., стр. 3.

Жалба, подадена на 13 октомври 2017 г. — M-Sansz/Комисия

(Дело T-709/17)

(2017/C 437/45)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pécs, Унгария) (представител: L. Szabó, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— като главно искане, да обяви, че с Решение на Комисията SA. 29432 — CP 290/2009 — Унгария — „Помощ за наемане на работници с увреждания, за която се твърди, че е противоправна поради дискриминационния характер на правната уредба“ от 20 юли 2011 г. и Решение на Комисията SA.45498 (FC/2016) — „Жалба срещу OPS Újpest-lift Kft. във връзка с отпуснатите държавни помощи в периода 2006 и 2012 г. в полза на предприятията, които наемат работници с увреждания“ от 25 януари 2017 г. (впоследствие „обжалваните решения“) не се обявява за съвместима държавната помощ на основание член 107, параграф 1 ДФЕС,

- при условията на евентуалност, да обяви, че обжалваните решения не представляват задължителни правни актове за жалбоподателя в производството по искането за обезщетение за претърпените вреди, предявено от същата страна срещу Emberi Erőforrások Minisztériuma (Министерство на човешките ресурси, Унгария), образувано под номер 23. P. 25.843/2016 пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария), и, че по тази причина ответникът не е пряко и лично засегната страна, тъй като основава претенцията си за обезщетение на нарушението на член 107, параграф 1 ДФЕС, а не на нарушение на член 107, параграф 3 ДФЕС,
- в случай че обжалваните решения бъдат квалифицирани като задължителни правни актове за жалбоподателя в производството по искането за обезщетение за претърпените вреди на основание нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, да обяви обжалваните решения за недействителни, като се има предвид, че отпуснатата от унгарските органи държавна помощ нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква правно основание във връзка с всяка от претенциите си.

1. Правно основание за първата претенция

- Обжалваните решения не обявяват съвместимостта на държавната помощ на основание член 107, параграф 1 ДФЕС; по тази причина посочените решения не представляват задължителни правни актове в контекста на производството по обезщетение за вреди по иск на жалбоподателя срещу Emberi Erőforrások Minisztériuma (министерство на човешките ресурси, Унгария) пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария).

2. Правно основание за втората претенция

- В обжалваните решения на Комисията обявява съвместимостта на държавната помощ не на основание член 107, параграф 1 ДФЕС, на който се позовава жалбоподателят, а на основание член 107, параграф 3 ДФЕС. Вследствие на това посочените решения са лишени от релевантност, що се отнася до правното основание на претенцията, предявена в производството по обезщетение за вреди, образувано пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария), и не представляват задължителни правни актове за жалбоподателя.

3. Правно основание за третата претенция

- Според жалбоподателя обжалваните решения са недействителни, тъй като унгарските власти са предоставили неправомерна държавна помощ, която нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, за която съгласно разпоредбата на член 108, параграф 3 ДФЕС Комисията е трябвало да бъде информирана. За да обоснове неправомерния характер на помощта, жалбоподателят се позовава на Известие на Комисията относно понятието за държавна помощ съгласно разпоредбата на член 107, параграф 1 [ДФЕС]⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 година относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове [107 ДФЕС] и [108 ДФЕС] (Общ регламент за групово освобождаване)⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 214, 2008 г., стр. 3.

Иск, предявен на/Жалба, подадена на 13 октомври 2017 г. — Lux-Rehab Non-Profit/Комисия

(Дело T-710/17)

(2017/C 437/46)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Szombathely, Унгария) (представител: L. Szabó, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- като главно искане, да обяви, че с Решение на Комисията SA. 29432 — CP 290/2009 — Унгария — „Помощ за наемане на работници с увреждания, за която се твърди, че е противоправна поради дискриминационния характер на правната уредба“ от 20 юли 2011 г. и Решение на Комисията SA.45498 (FC/2016) — „Жалба срещу OPS Újpest-lift Kft. във връзка с отпуснатите държавни помощи в периода 2006 г. и 2012 г. в полза на предприятията, които наемат работници с увреждания“ от 25 януари 2017 г. (впоследствие „обжалваните решения“) не се обявява за съвместима държавната помощ на основание член 107, параграф 1 ДФЕС,
- при условията на евентуалност, да обяви, че обжалваните решения не представляват задължителни правни актове за жалбоподателя в производството по искането за обезщетение за претърпените вреди, предявено от същата страна срещу Emberi Erőforrások Minisztériuma (Министерство на човешките ресурси, Унгария), образувано под номер 66. P. 22.195/2017 пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария), и че по тази причина ответникът не е пряко и лично засегната страна, тъй като основава претенцията си за обезщетение на нарушението на член 107, параграф 1 ДФЕС, а не на нарушение на член 107, параграф 3 ДФЕС,
- В случай че обжалваните решения бъдат квалифицирани като задължителни правни актове за жалбоподателя в производството по искането за обезщетение за претърпените вреди на основание нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, да обяви обжалваните решения за недействителни, като се има предвид, че отпуснатата от унгарските органи държавна помощ нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква правно основание във връзка с всяка от претенциите си.

1. Правно основание за първата претенция

- Обжалваните решения не обявяват съвместимостта на държавната помощ на основание член 107, параграф 1 ДФЕС; по тази причина посочените решения не представляват задължителни правни актове в контекста на производството по обезщетение за вреди по иск на жалбоподателя срещу Emberi Erőforrások Minisztériuma (министерство на човешките ресурси, Унгария) пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария).

2. Правно основание за втората претенция

- В обжалваните решения на Комисията обявява съвместимостта на държавната помощ не на основание член 107, параграф 1 ДФЕС, на който се позовава жалбоподателят, а на основание член 107, параграф 3 ДФЕС. Вследствие на това посочените решения са лишени от релевантност, що се отнася до правното основание на претенцията, предявена в производството по обезщетение за вреди, образувано пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария), и не представляват задължителни правни актове за жалбоподателя.

3. Правно основание за третата претенция

- Според жалбоподателя обжалваните решения са недействителни, тъй като унгарските власти са предоставили неправомерна държавна помощ, която нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, за която съгласно разпоредбата на член 108, параграф 3 ДФЕС Комисията е трябвало да бъде информирана. За да обоснове неправомерния характер на помощта, жалбоподателят се позовава на Известие на Комисията относно понятието за държавна помощ съгласно разпоредбата на член 107, параграф 1 [ДФЕС]⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 година относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове [107 ДФЕС] и [108 ДФЕС] (Общ регламент за групово освобождаване)⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 214, 2008 г., стр. 3.

Жалба, подадена на 9 октомври 2017 г. — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (GN Laboratories)

(Дело T-712/17)

(2017/С 437/47)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Christos Ntolas (Вупертал, Германия) (представител: C. Renger, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: General Nutrition Investment Co. (Делауеър, Аризона, САЩ)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словната марка на Европейския съюз „GN Laboratories“ — заявка за регистрация 11 223 559

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 юли 2017 г. по преписка R 2358/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да отхвърли възражението срещу заявката за марка на Европейския съюз № 011223559;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 14 октомври 2017 г. — Motex/Комисия

(Дело T-713/17)

(2017/С 437/48)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Ештергом-Кертварос, Унгария) (представител: L. Szabó, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- като главно искане, да обяви, че с Решение на Комисията SA. 29432 — CP 290/2009 — Унгария — „Помощ за наемане на работници с увреждания, за която се твърди, че е противоправна поради дискриминационния характер на правната уредба“ от 20 юли 2011 г. и Решение на Комисията SA.45498 (FC/2016) — „Жалба срещу OPS Újpest-lift Kft. във връзка с отпуснатите държавни помощи в периода 2006 и 2012 г. в полза на предприятията, които наемат работници с увреждания“ от 25 януари 2017 г. (впоследствие „обжалваните решения“) не се обявява за съвместима държавната помощ на основание член 107 ДФЕС, параграф 1;
- при условията на евентуалност, да обяви, че обжалваните решения не представляват задължителни правни актове за жалбоподателя в производството по искането за обезщетение за претърпените вреди, предявено от същата страна срещу Emberi Erőforrások Minisztériuma (Министерство на човешките ресурси, Унгария), образувано под номер 18. G. 40.399/2017 пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария), е, че по тази причина ответникът не е пряко и лично засегната страна, тъй като основава претенцията си за обезщетение на нарушението на член 107 ДФЕС, параграф 1, а не на нарушение на член 107 ДФЕС, параграф 3;
- в случай че обжалваните решения бъдат квалифицирани като задължителни правни актове за жалбоподателя в производството по искането за обезщетение за претърпените вреди на основание нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, да обяви обжалваните решения за недействителни, като се има предвид, че отпуснатата от унгарските органи държавна помощ нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква правно основание във връзка с всяка от претенциите си.

1. Правно основание за първата претенция

- обжалваните решения не обявяват съвместимостта на държавната помощ на основание член 107, параграф 1 ДФЕС; по тази причина посочените решения не представляват задължителни правни актове в контекста на производството по обезщетение за вреди по иск на жалбоподателя срещу Emberi Erőforrások Minisztériuma (министерство на човешките ресурси, Унгария) пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария).

2. Правно основание за втората претенция

- В обжалваните решения на Комисията обявява съвместимостта на държавната помощ не на основание член 107, параграф 1 ДФЕС, на който се позовава жалбоподателят, а на основание член 107, параграф 3 ДФЕС. Вследствие на това посочените решения са лишени от релевантност, що се отнася до правното основание на претенцията, предявена в производството по обезщетение за вреди, образувано пред Fővárosi Törvényszék (Общ столичен съд, Унгария), и не представляват задължителни правни актове за жалбоподателя.

3. Правно основание за третата претенция

- Според жалбоподателя обжалваните решения са недействителни, тъй като унгарските власти са предоставили неправомерна държавна помощ, която нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, за която съгласно разпоредбата на член 108, параграф 3 ДФЕС Комисията е трябвало да бъде информирана. За да обоснове неправомерния характер на помощта, жалбоподателят се позовава на Известие на Комисията относно понятието за държавна помощ съгласно разпоредбата на член 107, параграф 1 [ДФЕС]⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 година относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове [107 ДФЕС] и [108 ДФЕС] (Общ регламент за групово освобождаване)⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 214, 2008 г., стр. 3.

Жалба, подадена на 10 октомври 2017 г. — Aeris Invest/ЕСП

(Дело T-714/17)

(2017/C 437/49)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Aeris Invest Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представители: M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset и A. Sellés Marco, abogados)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви, че Единният съвет за реструктуриране носи извъндоговорна отговорност и да го осъди да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя вреди, произтичащи от действията и бездействията на ЕСП, които са лишили жалбоподателя от облигациите и ценните книжа на BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A., които е притежавал;
- да осъди ЕСП да плати на жалбоподателя „изискуемата сума“ като обезщетение за претърпените вреди:
  - главно искане — да се възстановят направените от жалбоподателя инвестиции в размер на 113 022 558,44 EUR в акции на Banco Popular;
  - при условията на евентуалност по отношение на главното искане, да се изплатят 93,74 милиона евро или
  - при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да се заплатят 54,29 милиона евро.
- върху изискуемата сума да се заплатят лихви за забава, считано от 7 юни 2017 г. до постановяването на съдебното решение, с което приключва настоящото производство;
- върху изискуемата сума да се заплатят лихви за забава от постановяването на настоящото решение до изплащане на цялата изискуема сума, при лихвения процент, определен от ЕЦБ за основните операции по рефинансиране, увеличен с два пункта;
- да осъди Единния съвет за реструктуриране да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с изложените по дело T-659/17, Vallina Fonseca/ЕСП.

Определение на Общия съд от 25 октомври 2017 г. — Franmax/EUIPO — R. Seelig & Hille (her-bea)(Дело T-97/17) ⁽¹⁾

(2017/C 437/50)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 10.4.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG